

HOE KWAM DE OLIFANT AAN ZIJN SLURF

Keesje zat in de vierde klas van de lagere school en had de gewoonte rare vragen te stellen. Het was nog in de tijd, dat je stil in de klas moest zijn en als je een vraag had, dan moest je je arm opsteken en wachten totdat de meester jou toestemming gaf wat te zeggen of te vragen. Keesje was een wijs mannetje en hield ervan onzin vragen te stellen. Tijdens de aardrijkskunde les over Afrika had de meester het over olifanten.

Keesje kreeg een ingeving en stak zijn arm op.

"Zeg het eens Keesje, heb je een vraag", zei de meester.

"Ja meester, is het waar, dat olifanten heel lang geleden geen slurf hadden?"

De meester dacht heb je hem weer met z'n onzin vragen. Hij probeert weer mij een loer te draaien, altijd van die rot streken. De meester liet zich niet pakken door die kleine boef, maar ging er serieus op in.

Keesje kreeg al een glimlach om zijn mondje.

"Ja m'n jong, dat vind ik een zeer belangrijke vraag. Het is inderdaad waar, dat in de grijze oudheid een olifant geen slurf had, maar toen nog alleen een knobbel. Dat was heel vervelend, want de olifant had moeite zijn voer te pakken. Daarom waren ze nog zo mager. Daar kwam verandering, moeder natuur wilde hun lot verbeteren en stuurde een klein olifantje naar ander dieren om vragen te stellen.

Zo vroeg het olifantje aan een giraf waarom hij zo'n lange nek had en aan een baviaan waarom hij zo graag bananen lust. Omdat hij maar door bleef vragen werden de andere dieren tureluurs van hem en joegen hem weg. Hoe is hij nou aan die slurf gekomen, dat is de grote vraag."

Keesje dacht zou de meester het toch weten.

De meester vertelde verder:

"Op een mooie dag wilde het olifantje weten wat een krokodil al zo at. Een klein vogeltje dat op zijn hoofd zat zei:

"Niet doen mijnheer de olifant, want krokodillen bijten onverwachts."

"Ik wil het toch weten lief vogeltje", zei het olifantje.

"Dan moet u het zelf maar weten mijnheer de olifant. Ik heb U gewaarschuwd."

Het olifantje ging naar de rivier. Aan de rand was het overal grijs en modderig. Hij bleef maar wachten en wachten, maar geen krokodil te zien.

Opeens zag het olifantje een python, die krullend onder een opening van een rots lag.

"Mag ik U wat vragen", vroeg het olifantje beleefd. De slang hief zijn kop op en zei:

"Wat wil je weten mammoet?"

"Heeft U in de buurt een krokodil gezien?"

"Wat is dat voor een stomme vraag", en wilde het olifantje bijten. Gelukkig was het olifantje net bijtijds opzij gestapt. Toen liep hij teleurgesteld terug naar de rivier en zag plotseling een stuk hout in de modder van de rivier liggen. Toen hij het aanraakte bleek het een krokodil te zijn, want hij opende zijn ogen en keek naar het olifantje.

"Dag mijnheer de krokodil, ik dacht dat U en stuk hout was, maar wat ben ik blij, dat ik U heb aangetroffen. Mag ik U wat vragen."

De krokodil had honger en zag zijn kans een grote buit te eten.

"Vraag maar schat", zei de krokodil.

"Wat eet U al zo op een dag?"

"Kom maar hier, dan zal ik het in je oor fluisteren."

"Niet doen mijnheer de olifant", riep het vogeltje en vloog van schrik weg.

Het olifantje bukte zich naar de krokodil, die plotseling de grijze zware knobbel van het olifantje met zijn grote bek beetpakte en er hard aan begon te trekken. Het olifantje schrok geweldig en zette zich schrap en trok met geweldige kracht terug. Op een gegeven moment werd de knobbel zo uitgerekt, dat het een slurf werd.

Dank zij die krokodil Keesje zijn alle nakomelingen van het olifantje met een slurf geboren.

Ben je tevreden, m'n jong?"

Keesje stak weer zijn arm op en zei:

"Ja meester, zo moet het gegaan zijn."